

Folketingets Skatteudvalg

Dansk Industri
Confederation of Danish Industry

Lovforslag L 194 om kvalifikation af selvstændig erhvervsvirksomhed for deltagere i partnerdrevne virksomheder

Flere af høringssvarene vedrørende udkastet til lovforslag har påpeget, at udkastet efterlod betydelig uklarhed om reglerne. Det fremsatte lovforslag efterlader stadig alvorlig uklarhed.

DI og andre lagde i høringssvar op til en præcisering af, at det overordnede mål med lovforslaget er at fastholde muligheden for, at partnere i konsulent- og rådgivningsvirksomheder mv. som hidtil kan anses for erhvervsdrivende, og samtidig at etablere et lovgrundlag, der sikrer mod et fremadrettet ”skred” i praksis for skattemæssig status som lønmodtager eller selvstændigt erhvervsdrivende.

Lovforslaget har fokus på, at lønmodtagere ikke skal kunne blive anset for erhvervsdrivende blot ved at erhverve en ejerandel af virksomheden. Dette fokus har ført til formuleringer i bemærkningerne til lovforslaget, der ser bort fra andre væsentlige hensyn og kan medføre en politisk utilsigtet stramning af retstilstanden for selvstændigt erhvervsdrivende.

Virksomheder skal kunne vokse - antallet af partnere

Lovforslaget i sin nuværende form risikerer at blive fortolket så vidtgående, at partnere med almindelige ejerbeføjelser ikke længere anerkendes som erhvervsdrivende. Det anføres således i bemærkningerne bl.a., at *”Hvis virksomheden har mange ejere, kan den enkeltes indflydelse være så lille, at den ikke kan tillægges tilstrækkelig vægt [til at blive anset for erhvervsdrivende], medmindre individuelle forhold for den enkelte tilsiger en større indflydelse”* (side 8 i lovforslaget).

Det vil vende formålet med lovforslaget på hovedet og være en helt ny retstilstand, hvis man ikke længere anses for erhvervsdrivende, blot fordi man er mange ejere/partnere i en stor virksomhed. Konsekvensen ville være, at partnere i nogle af landets største rådgivnings- og konsulentvirksomheder skattemæssigt ville blive nægtet status som erhvervsdrivende, mens ejere af fritidsvirksomheder og anden virksomhed af beskedent omfang fortsat kan anses for erhvervsdrivende. Se eksempler i SKATs juridiske vejledning, afsnit [C.C.1.3.2](#) Afgrænsningen mellem erhvervsdrivende virksomhed og ikke-erhvervsdrivende virksomhed i relation til særlige virksomhedstyper.

Der stilles normalt ikke restriktive krav for at anerkende en virksomhed som erhvervsdrivende. Se således SKATs juridiske vejledning, afsnit [C.C.1.1.1](#) Begrebet selvstændig erhvervsdrivende, som anfører følgende:

”Virksomheden skal udøves nogenlunde regelmæssigt og gennem en ikke helt kort periode, og virksomheden må ikke være af helt underordnet omfang.

Skattepligtige, der driver egen fremstillingsvirksomhed inden for industri, håndværk og landbrug, vil normalt blive anset for at være selvstændigt erhvervsdrivende.

Det gælder normalt også egen virksomhed inden for handel og service samt liberale erhverv som fx advokat, arkitekt, selvstændigt praktiserende læge, revisor og vekselrer.”

Der er igennem mange år sket en koncentration i partnerdrevne virksomheder ved fusioner, opkøb og organisk vækst. Dette er en tendens som antageligvis vil fortsætte, herunder som følge af øget specialisering og internationalisering. Det er væsentligt, at skattereglerne ikke står i vejen for vækst og konsolidering i virksomhederne. Et større antal partnere/ejere i samme virksomhed bør derfor ikke i sig selv føre til en anden beskatning.

Partnerselskabers begrænsning af den økonomiske risiko

Lovforslaget lægger desuden op til, at drift af en virksomhed i et såkaldt partnerselskab (P/S) kan have negativ betydning for, om ejerne/partnerne skattemæssigt anses for erhvervsdrivende. Baggrunden er, at ejerne/partnerne som kommanditister har en begrænset hæftelse for virksomhedens forpligtelser.

At tillægge dette forhold betydning synes imidlertid at være i strid med en årtier lang retstilstand, hvorefter der skattemæssigt skal ses bort fra partnerselskaber ligesom kommanditselskaber. Indkomsten i disse selskaber beskattes hos de enkelte selskabsdeltagere efter deres andel i årets resultat, være sig overskud eller underskud i selskabet. Det blev anført i bemærkningerne til forslaget til selskabsskatteloven af 1960, at: ”Kommanditselskaber og partrederier vil, som bestemmelsen i nr. 2 er formuleret, ikke længere være selvstændigt skattepligtige”. Se også SKATs juridiske vejledning, afsnit [C.C.3.3.3 Partnerselskaber \(P/S\)](#).

Det bør overvejes nøje, om man politisk ønsker med lovforslaget, at skattereglerne skal stå i vejen for at anvende partnerselskaber og dermed indføre krav om, at erhvervsdrivende påtager sig en større personlig økonomisk risiko, end reglerne om partnerselskaber lægger op til.

Vigtigt at lovforslaget ikke rammer for bredt

Det fremsatte lovforslag er en reaktion på et bindende svar fra Skatterådet offentliggjort som [SKM2015.729.SR](#), hvor en stor partnerdrevet virksomhed overvejede at ca. fordoble antallet af partnere ved at lade en gruppe medarbejdere indtræde som partnere/ejere hver med en ejerandel på 1/10 af de eksisterende partnere/ejere og med begrænset stemmeret.

Såfremt ønsket politisk er at etablere et lovgrundlag, der målrettet sikrer mod et fremadrettet ”skred” i praksis for skattemæssig status som selvstændigt erhvervsdrivende, skal DI opfordre til, at dette præciseres i lovforslaget.

I den nuværende form risikerer lovforslaget i vidt omfang at forringe skattevilkårene for eksisterende partnerdrevne virksomheder, således at partnere der hidtil har været anset for erhvervsdrivende fremadrettet skal anses for lønmodtagere. I den skriftlige fremsættelse anførte skatteministeren således, at *”Der er ikke grundlag for at vurdere, i hvilket omfang nuværende deltagere i skattemæssigt transparente selskaber vil blive berørt af forslaget med den virkning, at de ikke længere kan anses for selvstændigt erhvervsdrivende”*. Det er desuden DI’s vurdering, at lovforslaget i den nuværende form også kan få afledt betydning for selvstændigt erhvervsdrivende i andre tilfælde og andre brancher.

Det vil være stærkt uhensigtsmæssigt at vedtage lovforslaget uden klart at afgrænse konsekvenserne. Det er vigtigt at påpege, at der i det foreliggende tilfælde *ikke* umiddelbart er risiko for tab af skatteprovenu (det er primært et spørgsmål om periodisering) selv om en vedtagelse af lovforslaget udsættes. DI skal derfor opfordre til, at der for at sikre retssikkerhed og robuste regler nedsættes et udvalg med eksterne deltagere til at foretage en nærmere vurdering af lovforslaget, eller at Skattelovrådet anmodes om at behandle forslaget gerne med inddragelse af relevante interessenter.

Med venlig hilsen

Kent Damsgaard
Vicedirektør

Henriette Søtoft
Branchedirektør, DI Rådgiverne